

Dat heeft z'n voor, maar dat heeft ook wel de eenzaamheid tot gevolg, die soms zeer zwaar is. Z'n zaken kunnen niet populair worden bij een rationalistisch publiek, zij kunnen beter begrepen worden door hen, voor wie er meer dingen in den hemel en op aarde zijn, als schoolwijsheid droomt. Maar of z'n kunst echo vindt of niet bij het publiek dat zich daarvoor interesseert, hij kan het produceeren nu eenmaal niet laten: het is sterker dan hij!

* * *

Z'n biografie vertoont eenige gelijkenis met die van Paul Gauguin, die eveneens op ongeveer dertigjarigen leeftijd een einde aan zijn loopbaan maakte en aan de kunst ging.

Hein von Essen werd 11 April 1886 te Soerabaya geboren, waar zijn vader civiel ingenieur was in 's lands dienst bij de burgerlijke openbare werken (B.O.W.) Op z'n vijfde jaar ging hij naar Holland, waar hij de lagere school te Zutphen en de H.B.S. te Arnhem bezocht. Daarna maakte hij een korte reis naar Indië. In 1912 haalt hij 't eind-diploma voor bouwkundig ingenieur aan de technische hoogeschool te Delft. Gedurende 1912—1913 is hij practisch werkzaam bij een ziekenhuisbouw te Almen onder een zijner hoogleeraren prof. G. N. Itz. In 1913 ging hij naar Indië, waar hij als ingenieur voor de landsgebouwen bij de B.O.W. wordt aangesteld. Een speciale opdracht wordt hem verstrekt tot het ontwerpen van het groote complex der nieuwe Centrale burgerlijke ziekeninrichting in combinatie met het nieuwe Geneeskundig laboratorium en de gebouwen voor de nieuwe School tot opleiding van inlandsche artsen (S.t.o.v.i.a.) op Salemba te Weltevreden. Hieraan werkt hij bijna drie jaar, gedurende welken tijd met den bouw wordt begonnen. Kort nadat de landvoogdes, gravin van Limburg Stirum, den eersten steen heeft gelegd voor het hoofdgebouw der Stovia, verlaat hij den dienst en sticht met twee compagnons het Algemeene ingenieurs architectenbureau te Batavia. Begin 1921, na een zware ongesteldheid, besluit hij naar Holland terug te keeren. Zijn laatste groote ontwerp, dat wordt uitgevoerd, is het hoofdkantoor der Koninklijke pakketvaartmaatschappij aan het Koningsplein te Weltevreden.

Hij woont dan voorloopig te Leiden en teekent veel. Maart 1922 en eenige volgende maanden leert hij de etstechnieken en het drukken op de etsdrukkerij van Joh. D. Scherft te 's Gravenhage en begint z'n serie etsen. Tusschendoor maakt hij aquarellen, pastels en grootere krijt- en houtskoolteekeningen. Eveneens hout- en linoleumsneden. Hij exposeert eind 1922 grafische werk in de Lakenhal te Leiden. Midden 1923 verhuist hij naar Rijswijk op kamers en heeft daar door het vertrek van den schilder